

Når anvendelsen af artikel 46 imidlertid på ingen måde gør det muligt at tage hensyn til den uddannelse og faglige erfaring, der er erhvervet, før tjenestemanden tiltrådte tjenesten, må artikel 32, stk. 2, nødvendigvis finde anvendelse, og dette uanset den pågældendes

anciennitet i tjenesten, da meddelelsen om den udvælgelsesprøve, som han deltog i, blev offentliggjort, fordi en forskelsbehandling mellem de tjenestemænd, som har bestået udvælgelsesprøven, ikke på nogen måde kan begrundes således.

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

28. september 1993 *

I de forenede sager T-103/92, T-104/92 og T-105/92,

Jean Baiwir, Antonio Gonçalves og Dominique Besohé, alle tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, boende henholdsvis i Court-Saint-Étienne, Evere og Nanur-Saint-Servais (Belgien), ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Sean van Raepenbusch, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Nicola Anecchino, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: fransk.

hvori der er nedlagt påstand om annullation af afgørelserne om ved deres udnævnelse at indplacere sagsøgerne på første løntrin i kategorien over den kategori, de tidligere tilhørte,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D.P.M. Barrington, og dommerne K. Lenaerts og A. Kalogeropoulos,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 7. juli 1993,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder

Første sagsøger

- 1 Den 1. maj 1988 blev den første sagsøger, Jean Baiwir, udnævnt til tjenestemand på prøve i lønklasse C5 i Kommissionen. Han blev indplaceret på løntrin 3, idet han i henhold til artikel 32 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) opnåede en anciennitetsforbedring svarende til 48 måneder på grund af sin tidligere faglige erfaring.
- 2 Den 1. november 1988 blev han fastansat i sin lønklasse.

- 3 Den 1. marts 1989 blev han forfremmet fra lønklasse C5, løntrin 3, til lønklasse C4, løntrin 2, uden at ændre arbejdsområde.
- 4 Han deltog derefter i udvælgelsesprøven EUR/B/21, som blev afholdt af Kommissionen og Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter (EFT 1990 C 270, s. 34). Efter udvælgelsesprøven blev han optaget på ansættelsesreservelisten, hvorefter han den 27. februar 1992 blev udnævnt til en stilling i kategori B pr. 1. marts 1992. Han blev indplaceret på løntrin 1 i lønklasse B5.

Anden sagsøger

- 5 Den 1. marts 1988 blev den anden sagsøger, Antonio Gonçalves, udnævnt til tjenestemand på prøve i lønklasse B4 i Kommissionen. Han blev indplaceret på løntrin 3 af samme grunde som den første sagsøger.
- 6 Den 1. december 1988 blev han fastansat i sin lønklasse.
- 7 Han deltog derefter i udvælgelsesprøve KOM/LA/706, som blev afholdt af Kommissionen med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af portugisisksprogede oversættere (EFT 1990 C 239, s. 28). Efter udvælgelsesprøven blev han optaget på ansættelsesreservelisten, hvorefter han den 22. januar 1992 blev udnævnt til en stilling i kategori LA pr. 1. december 1991. Han blev indplaceret på løntrin 1 i lønklasse LA7.

Tredje sagsøger

- 8 Den 1. januar 1988 blev den tredje sagsøger, Dominique Besohé, udnævnt til tjenestemand på prøve i lønklasse C5 i Kommissionen. I lighed med de to første sagsøgere og af samme grunde blev hun indplaceret på løntrin 3.

- 9 Den 1. juli 1988 blev hun fastansat i sin lønklasse.
- 10 Hun deltog derefter i ovennævnte udvælgelsesprøve EUR/B/21. Efter at være blevet optaget på ansættelsesreservelisten for nævnte udvælgelsesprøve blev hun den 29. januar 1992 udnævnt til en stilling i kategori B pr. 1. januar 1992. Hun blev indplaceret på løntrin 1 i lønklasse B5.
- 11 Sagsøgerne indbragte ved skrivelser af 11. maj 1992 klager i henhold til vedtægts artikel 90, stk. 2, over deres respektive ansættelsesbreve med den begrundelse, at der ved deres indplacering på løntrin 1 i den nye lønklasse ikke var taget hensyn til den faglige erfaring, de havde opnået før deres første ansættelse. De gjorde gældende, at ansættelsesmyndigheden i stedet for at anvende vedtægts artikel 46 burde have anvendt artikel 32 over for dem. De gjorde tillige gældende, at der var sket forskelsbehandling af dem i forhold til de »eksterne« ansøgere, der havde bestået de udvælgelsesprøver, de havde deltaget i.
- 12 Kommissionen besvarede ikke disse tre klager inden for de i vedtægten fastsatte frister.

Retsforhandlinger

- 13 Dette er baggrunden for, at sagsøgerne har anlagt de foreliggende sager, som er registreret på Rettens Justitskontor den 1. december 1992.
- 14 Retten (Femte Afdeling) har ved kendelse af 20. januar 1993 forenet sagerne T-103/92, T-104/92 og T-105/92 med henblik på den skriftlige forhandling, den mundtlige forhandling og domsafsigelsen.

- 15 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse.
- 16 Parterne afgav deres indlæg og besvarede Rettens spørgsmål i retsmødet den 7. juli 1993.

Parternes påstande

- 17 Den første og den tredje sagsøger har nedlagt følgende påstande:
- 1) Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives dom efter sagsøgernes påstande.
 - 2) Følgelig annulleres Kommissionens afgørelser af 27. februar og 29. januar 1992, hvorved sagsøgerne udnævnes til assistenter efter at have bestået udvælgelsesprøven EUR/B/21, for så vidt som denne udnævnelse indebærer indplacering på løntrin 1 i lønklasse B5 uden anciennitetsforbedring.
 - 3) Kommissionen dømmes til som erstatning at forrente det løntab, der skal berigtiges, med 10% p.a. fra den anfægtede afgørelse trådte i kraft, dvs. henholdsvis 1. marts 1992 og 1. januar 1992, til det tidspunkt, hvor sagsøgerens indplacering på løntrin berigtiges.
 - 4) Sagsøgte dømmes til at betale samtlige sagens omkostninger.
- 18 Den anden sagsøger har nedlagt følgende påstande:
- 1) Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives dom efter sagsøgernes påstande.

- 2) Følgelig annulleres Kommissionens afgørelse af 22. januar 1992, hvorved sagsøgeren udnævnes til oversætter efter at have bestået den almindelige udvælgelsesprøve KOM/LA/706, for så vidt som denne udnævnelse indebærer indplacering på løntrin 1 i lønklasse LA7 uden anciennitetsforbedring.

- 3) Kommissionen dømmes til som erstatning at forrente det løntab, der skal berigtiges, med 10% p.a. fra den anfægtede afgørelse trådte i kraft, dvs. den 1. december 1991, til det tidspunkt, hvor sagsøgerens indplacering på løntrin berigtiges.

- 4) Sagsøgte dømmes til at betale samtlige sagens omkostninger.

Kommissionen har for sit vedkommende nedlagt følgende påstande:

- 1) Frifindelse.

- 2) Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende regler.

Parternes anbringender og argumenter

Annulationspåstandene

— Parternes argumenter

- 19 Sagsøgerne har påberåbt sig tre anbringender til støtte for deres annulationspåstande. Det første vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 32, idet det anføres, at Kommissionen har begået en fejl ved at træffe afgørelse om deres indplacering på grundlag af vedtægtens artikel 46. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling, og det tredje, som er subsidiært, vedrører ulovligheden af de kriterier for indplacering på løntrin, som sagsøgte anvender i tilfælde af, at kategorien ændres. Da disse tre anbringender hænger nøje sammen, bør de behandles sammen.

- 20 Sagsøgerne har gjort gældende, at tjenestemænd, der når op i en højere kategori som følge af en almindelig udvælgelsesprøve, bør indplaceres på grundlag af vedtægtens artikel 32, der vedrører ansættelse, og ikke på grundlag af vedtægtens artikel 46, der vedrører forfremmelse.
- 21 De har ganske vist erkendt, at deres situation ikke helt kan ligestilles med en ansættelse i ordets snævre betydning, men har anført, at situationen endnu mindre svarer til en forfremmelse. Sagsøgerne har gjort gældende, at Domstolen har udfyldt det hul, der er i vedtægten, ved i sådanne tilfælde at opstille et princip om, at artikel 32 finder tilsvarende anvendelse, og samtidig fastsætte undtagelser fra dette princip.
- 22 Sagsøgerne har anført, at princippet om anvendelse af vedtægtens artikel 32 er opstillet af Domstolen i dom af 15. januar 1985 (sag 266/83, Samara mod Kommissionen, Sml. s. 189, præmis 15) og af 20. juni 1985 (sag 138/84, Spachis mod Kommissionen, Sml. s. 1939, præmis 10 og 11).
- 23 Sagsøgerne finder, at Domstolen i sin dom af 29. januar 1985 (sag 273/83, Michel mod Kommissionen, Sml. s. 347, præmis 14 ff.) og af 14. juni 1988 (sag 47/87, Lucas mod Kommissionen, Sml. s. 3019, præmis 11 ff.) har bekræftet dette princip, dog med den tilføjelse, at artikel 46 skal anvendes, såfremt det vil påvirke tjenestemandens normale karriereforløb i ugunstig retning at anvende artikel 32.
- 24 Sagsøgerne har endvidere til støtte for deres synspunkt i deres andet anbringende påberåbt sig, at forbuddet mod forskelsbehandling er tilsidesat. De har i det væsentlige gjort gældende, at vedtægten skal fortolkes på baggrund af de overordnede retsprincipper, som f.eks. forbuddet mod forskelsbehandling. De har anført, at når en tjenestemand overgår til en ny kategori på grundlag af en almindelig udvælgelsesprøve, fører en indplacering på løntrin på grundlag af vedtægtens artikel 46 til forskelsbehandling mellem denne tjenestemand og de »eksterne« ansøgere, som har bestået udvælgelsesprøven, og som er omfattet af ordningen i vedtægtens artikel 32, som antages at være gunstigere. Sagsøgerne har anført, at Domstolen har tiltrådt dette synspunkt i ovennævnte dom i sagen Samara mod Kommissionen, præmis 15.

- 25 I øvrigt har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionens fastsættelse af den frist, der svarer til begrebet »umiddelbart efter tjenestemandens indtræden i tjenesten«, til to år, som efter retspraksis skulle være det tidsrum, efter udløbet af hvilket vedtægtens artikel 32 finder anvendelse i stedet for artikel 46, er rent vilkårlig.
- 26 Kommissionen er enig med sagsøgerne i, at der er et hul i vedtægten, men finder, at Domstolen har udfyldt dette hul på en måde, der bevirker, at det er forfremmelsesreglerne og ikke ansættelsesreglerne, der finder anvendelse. Kommissionen har dog erkendt, at Domstolen har fastsat undtagelser til dette princip.
- 27 Kommissionen har påberåbt sig de samme domme som sagsøgerne, men er af den opfattelse, at det, sagsøgerne betragter som undtagelsen (anvendelse af artikel 46) i virkeligheden er reglen, og omvendt at det, de betragter som reglen, i virkeligheden er undtagelsen (anvendelse af artikel 32).
- 28 Kommissionen har anført, at princippet om anvendelse af artikel 46 er fastsat i ovennævnte dom i sagen Michel mod Kommissionen, ifølge hvilken indplaceringen på løntrin af en tjenestemand, der overgår fra en kategori til en anden, som regel skal ske på grundlag af de principper, der er fastsat i de bestemmelser i vedtægten, der finder anvendelse ved forfremmelse. Dette princip er stadfæstet ved ovennævnte dom i sagen Lucas mod Kommissionen, ifølge hvilken indplaceringen på løntrin af en tjenestemand, der overgår fra én kategori til en anden, skal ske på grundlag af principperne i artikel 46 og ikke på grundlag af principperne i artikel 32, stk. 2. Domstolen har imidlertid i denne dom på ny fastslået de undtagelser til princippet, som den tidligere havde fastsat i de nævnte domme i sagen Samara mod Kommissionen og i sagen Spachis mod Kommissionen, idet den kendte for ret, at en undtagelse fra princippet om anvendelse af artikel 46 er berettiget, såfremt overgangen fra én kategori til en anden eller fra én tjenestegruppe til en anden sker umiddelbart efter vedkommendes indtræden i Fællesskabernes tjeneste, eller såfremt anvendelsen af artikel 46 ved udnævnelsen til en anden stilling forhindrer, at der tages hensyn til den uddannelse og særlige faglige erfaring, som vedkommende har opnået før sin ansættelse som tjenestemand.

- 29 Kommissionen har understreget, at formålet med denne retspraksis er at sikre, at den faglige erfaring, en tjenestemand har opnået før sin indtræden i Fællesskabernes tjeneste, kun tæller med én gang.
- 30 Kommissionen har således gjort gældende, at sagsøgerne ved deres indtræden i tjenesten fik den størst mulige anciennitetsforbedring på grundlag af artikel 32, og at de ikke kan kræve en ny anciennitetsforbedring på dette grundlag. Der blev ved tjenestemændenes overgang til en højere kategori taget hensyn til deres anciennitet inden for løntrin, idet vedtægtens artikel 46 blev bragt i anvendelse ligesom ved en forfremmelse. I retsmødet har Kommissionen tilføjet, at den faglige erfaring, sagsøgerne havde opnået før deres indtræden i tjenesten, ligeledes blev taget i betragtning, da de fik adgang til den almindelige udvælgelsesprøve.
- 31 Kommissionen har gjort gældende, at denne analyse er fuldt ud i overensstemmelse med de nævnte domme i sagen Samara mod Kommissionen og i sagen Spachis mod Kommissionen, idet artikel 32 finder anvendelse, når tjenestemanden overgår til en højere kategori kort tid efter sin første udnævnelse, og anvendelsen af artikel 46 derfor ikke åbner mulighed for at tage hensyn til vedkommendes erfaring.
- 32 Kommissionen har tilføjet, at det er rimeligt, at den fortolker det i Domstolens praksis fastlagte begreb »umiddelbart efter« og fastsætter det til to år, idet det herved bliver muligt at sikre, at alle tjenestemænd behandles lige.
- 33 Kommissionen har til det andet anbringende anført, at der ikke kan være tale om forskelsbehandling i forhold til ansøgere »udefra«. Domstolen har nemlig i nævnte dom i sagen Michel mod Kommissionen, præmis 24 og 25, fastslået:

»En sådan anvendelse af bestemmelserne indebærer ingen forskelsbehandling af sagsøgeren i forhold til ansøgere 'udefra', der har deltaget i samme udvælgelsesprøve. Såfremt der i en udvælgelsesprøve, som afholdes med henblik på oprettelse

af en ansættelsesreserve for grundkarrieren inden for en kategori, ikke alene har deltaget ansøgere 'udefra', men også tjenestemænd, der søger at overgå til denne kategori i henhold til artikel 45, stk. 2, tager ansættelsesmyndigheden rent faktisk hensyn til begge grupper ansøgers faglige erfaringer, ved deres indplacering på løntrin. Ansøgerne 'udefra' kan henholde sig til de faglige erfaringer, som de har erhvervet inden deres indtræden i tjenesten i medfør af og efter de begrænsninger, der gælder i henhold til artikel 32, stk. 2. For de tjenestemænds vedkommende, der kommer fra en lavere kategori, har ansættelsesmyndigheden i almindelighed allerede taget hensyn til sådanne mulige erfaringer ved ansættelsen i denne kategori, og de erfaringer, de har erhvervet som tjenestemænd i Fællesskabernes tjeneste, er der blevet taget hensyn til ved deres advancement inden for løntrin og deres forfremmelser inden for den nævnte kategori. Artikel 46 har netop til virkning at fastholde den således erhvervede anciennitet ved overgang til en ny kategori.

Den omstændighed, at der tages hensyn til de faglige erfaringer gennem to forskellige systemer, der finder anvendelse på to forskellige grupper ansøgere, udgør på ingen måde en forskelsbehandling, dersom de to grupper på objektiv måde adskiller sig fra hinanden, og disse systemer er tilpasset de særlige behov inden for hver af disse grupper; dette gælder endog, såfremt det andet system konkret ville være mere fordelagtigt for en bestemt ansøger. Den ulempe, som sagsøgeren har klaget over, opvejes i øvrigt af fritagelsen for aldersgrænsen og prøvetiden, som sagsøgeren har nydt godt af i modsætning til ansøgere 'udefra', og som ligeledes hviler på den objektive forskel i de forhold, der gælder for de to grupper.«

— Rettens bemærkninger

34 Som Domstolen allerede har fastslået (de nævnte domme i sagen Samara mod Kommissionen og i sagen Lucas mod Kommissionen), indeholder vedtægten ikke regler for indplacering på løntrin af en tjenestemand, der udnævnes til en stilling i en højere kategori efter at have bestået en almindelig udvælgelsesprøve.

35 Domstolen har fastslået, at vedtægten bør fortolkes således, at indplacering på løntrin af en tjenestemand, der overgår fra en kategori til en anden efter at have bestået en almindelig udvælgelsesprøve, skal ske på grundlag af principperne i artikel 46 og ikke på grundlag af principperne i artikel 32, stk. 2, navnlig når henses til formålet med sidstnævnte bestemmelse. Denne giver bl.a. — skønt inden for meget snævre

grænser — ansættelsesmyndigheden mulighed for at tage hensyn til uddannelse og faglig erfaring, som ansøgeren har erhvervet, før han tiltrådte som fællesskabstjenestemand. Heroverfor har artikel 46 bl.a. til formål at sikre den størst mulige kontinuitet i udviklingen i tjenestemandens anciennitet og vederlag under tjenestemandskarrieren, også i tilfælde af ændring af kategori eller tjenestegruppe — en ændring, som i henhold til artikel 45, stk. 2, kun kan finde sted på grundlag af en udvælgelsesprøve.

- 36 Det fremgår af praksis, at »Domstolen har ... fraveget anvendelsen af artikel 46 i tilfælde, hvor denne bestemmelse — ved udnævnelse af tjenestemænd til en ny stilling umiddelbart efter deres indtræden i Fællesskabernes tjeneste — ikke gør det muligt at tage hensyn til uddannelse og faglig erfaring, som er erhvervet af de pågældende forud for deres indtræden i tjenesten« (jf. senest den nævnte dom i sagen, Lucas mod Kommissionen, præmis 14).
- 37 Det må således for det første undersøges, hvilken nøjagtige rækkevidde denne bestemmelse har, og for det andet om Kommissionens fortolkning af denne undtagelse gør det muligt at sikre ligebehandling mellem på den ene side personer, der har bestået en almindelig udvælgelsesprøve efter allerede at have været fællesskabstjenestemænd i over to år på tidspunktet for offentliggørelsen i Tidende af meddelelsen om denne udvælgelsesprøve, der har muliggjort overgangen til en højere kategori, og på den anden side de øvrige ansøgere, der har bestået udvælgelsesprøven.
- 38 For at bestemme undtagelsens rækkevidde skal det for det første undersøges, i hvilke tilfælde anvendelsen af artikel 46 ikke ved udnævnelsen af en tjenestemand til en stilling i en højere kategori gør det muligt »at tage hensyn til [den] uddannelse og [den særlige] faglige erfaring, som ansøgeren har erhvervet inden sin indtræden i tjenesten«.
- 39 Parterne er enige om, at indplacering på løntrin i medfør af vedtægtens artikel 46 af tjenestemænd, som overgår fra en kategori til en højere kategori, sker efter følgende formel:

$$24 \times \frac{[V_t + A_f + (A_t \times m/24) V_n]}{A_f}$$

hvor:

V_t = vederlag i tidligere lønklasse

V_n = vederlag på første løntrin i ny lønklasse

A_t = anciennitetsforbedring i tidligere lønklasse

A_f = anciennitetsforbedring i ny lønklasse

m = antal måneders anciennitet inden for løntrin i tidligere lønklasse

40 En sammenligning af resultatet af anvendelsen af denne formel med den højeste anciennitetsforbedring, vedtægtens artikel 32 giver mulighed for, viser, at der er tre kategorier af tjenestemænd: Den første kategori består af tjenestemænd, for hvem anvendelsen af artikel 46 på ingen måde kan føre til, at der tages hensyn til deres tidligere erfaring ved overgangen til en højere kategori, uanset om der er tale om erfaring erhvervet inden deres indtræden i Fællesskabernes tjeneste, som har resulteret i en anciennitetsforbedring i henhold til artikel 32 ved deres indtræden i tjenesten, eller om erfaring erhvervet efter deres indtræden i tjenesten, som har resulteret i et avancement inden for løntrin eller lønklasse i henhold til vedtægtens artikel 44 og 45, mens tjenestemanden har været i tjeneste. Den anden kategori består af tjenestemænd, for hvem anvendelsen af artikel 46 muliggør, at der tages hensyn til denne erfaring ved overgangen til en højere kategori, men i mindre grad end en fornyet anvendelse af artikel 32. Den tredje kategori består af tjenestemænd, for hvem anvendelsen af artikel 46 nødvendigvis er gunstigere end en ny anvendelse af artikel 32.

41 Dommen i sagen Lucas mod Kommissionen, ifølge hvilken artikel 32 skal anvendes »i tilfælde, hvor [anvendelsen af artikel 46] — ved udnævnelse af tjenestemænd til en ny stilling umiddelbart efter deres indtræden i Fællesskabernes tjeneste — ikke gør det muligt at tage hensyn til uddannelse og faglig erfaring, som er erhvervet af de pågældende forud for deres indtræden i tjenesten« (præmis 14), skal

fortolkes, ikke som udtryk for to betingelser, som begge skal opfyldes for at kunne anvende artikel 32, men som udtryk for én betingelse, nemlig at anvendelsen af artikel 46 ikke gør det muligt »at tage hensyn til uddannelse og faglig erfaring, som er erhvervet af de pågældende forud for deres indtræden i tjenesten«, og som illustration af, i hvilke tilfælde denne betingelse er opfyldt, nemlig når tjenestemænd udnævnes til en ny stilling »umiddelbart efter deres indtræden i Fællesskabernes tjeneste«.

- 42 I den foreliggende sag er parterne enige om, at anvendelsen af artikel 46 ikke gør det muligt at tage hensyn til den uddannelse og faglige erfaring, der er erhvervet af de tre sagsøgere inden deres indtræden i tjenesten, jf. parternes besvarelse af et skriftligt spørgsmål fra Retten. Dette er netop en følge af, at deres overgang til den højere kategori er sket umiddelbart efter deres indtræden i Fællesskabernes tjeneste.
- 43 Det fremgår af det ovenfor anførte, at indplacering skal ske på grundlag af artikel 46 for alle de tjenestemænd, for hvem anvendelsen af denne bestemmelse gør det muligt på en eller anden måde at tage hensyn til den uddannelse og faglige erfaring, som de pågældende har erhvervet inden deres indtræden i tjenesten, også selv om anvendelsen af artikel 32 ville have ført til et gunstigere resultat (jf. nævnte dom i sagen Michel mod Kommissionen, præmis 24), men at indplacering skal ske på grundlag af artikel 32 for alle de tjenestemænd, for hvem anvendelsen af artikel 46 ikke gør det muligt at tage hensyn til denne uddannelse og faglige erfaring.
- 44 Denne løsning er også i overensstemmelse med formålet med vedtægtens artikel 32 og 46 i den fortolkning, Domstolen har givet af disse bestemmelser i alle de nævnte domme. For tjenestemænd, for hvem anvendelsen af artikel 46 muliggør hensyntagen til den erfaring, der er erhvervet inden deres indtræden i tjenesten, er overgangen til en højere kategori en normal udvikling af karriereforløbet i betragtning af det høje niveau, de er nået op på inden for deres kategori, hvad enten der er tale om lønklasse eller løntrin. Derimod sikrer overgangen til en højere kategori for andre tjenestemænd ikke kontinuiteten i karriereforløbet, men markerer snarere begyndelsen af et nyt karriereforløb, hvilket retfærdiggør anvendelsen af artikel 32.

- 45 Retten fastslår imidlertid, at Kommissionen, når den nægter sagsøgerne at anvende kriterierne i vedtægtens artikel 32 i deres tilfælde, henholder sig til en fast administrativ praksis, som bygger på fortolkningen af udtrykket »umiddelbart efter«, som anvendes i de nævnte domme. Ifølge denne praksis skal udtrykket »umiddelbart efter« forstås som »en periode«, som på tidspunktet for offentliggørelsen i Tidende af den meddelelse om udvælgelsesprøve, der har muliggjort overgangen til en højere kategori, »ikke overstiger to år fra den pågældendes indtræden i tjenesten« (svarskrift, punkt 12).
- 46 Heraf følger, at denne praksis ikke alene lader et vilkårligt forhold som f.eks. den tid, der forløber mellem en tjenstemands indtræden i tjenesten og offentliggørelsen af en meddelelse om udvælgelsesprøve, som muliggør overgang til en højere kategori, være bestemmende ved valget af den bestemmelse, der gælder for tjenstemands indplacering på løntrin, men også underkender rækkevidden af vedtægtens artikel 32 og 46, således som disse bestemmelser er fortolket af Domstolen, senest i den nævnte dom i sagen Lucas mod Kommissionen, hvor det hedder, at denne praksis er til hinder for, at artikel 32 anvendes i tilfælde, hvor anvendelsen af artikel 46 på ingen måde gør det muligt at tage hensyn til den anciennitetsforbedring, der blev indrømmet på grundlag af artikel 32 ved tiltrædelsen af tjenesten, for derved at tage hensyn til den uddannelse og faglige erfaring, der er erhvervet, før tjenstemanden tiltrådte tjenesten.
- 47 Hertil kommer for det andet, at denne begrænsning er i strid med ligebehandlingsprincippet. Den fører nemlig til, at ansøgere, der har bestået samme almindelige udvælgelsesprøve, indplaceres på løntrin på grundlag af forskellige kriterier. På den ene side de tjenstemænd, der som sagsøgerne allerede har været tjenstemænd i over to år ved offentliggørelsen i Tidende af meddelelsen om den almindelige udvælgelsesprøve, som de har deltaget i, og som indplaceres på grundlag af artikel 46, selv om anvendelsen af denne artikel på ingen måde gør det muligt at tage hensyn til deres tidligere erfaring ved overgangen til en højere kategori. På den anden side de tjenstemænd, der på samme tidspunkt kun har været tjenstemænd i under to år, og som indplaceres på grundlag af artikel 32. Ganske vist sker denne sondring på grundlag af et objektive kriterium, men den er ikke nødvendig for at nå det formål, som den ifølge Kommissionen tilsigter, nemlig at forhindre, at den erfaring, tjenstemanden har erhvervet inden sin indtræden i Fællesskabernes tjeneste, tages i betragtning to gange. Anvendelsen af artikel 46 på den første kategori af tjenstemænd gør det nemlig ikke muligt på nogen måde at tage hensyn til deres erfaring, før de tiltræder i tjenesten med henblik på deres videre karriere. De befinder

sig således ud fra dette synspunkt i samme situation som de tjenestemænd, der tilhører den anden kategori. Heraf følger, at de bør behandles ligesom dem, og at den pågældende sondring ikke alene ikke er nødvendig for at forhindre, at deres erfaring ved indplaceringen på løntrin tages i betragtning to gange, men også forhindrer, at denne erfaring overhovedet tages i betragtning under deres videre karrierforløb.

- 48 I øvrigt kan denne forskel i behandlingen ikke retfærdiggøres under henvisning til de fordele, som de personer, der allerede er tjenestemænd, når de består en almindelig udvælgelsesprøve, har i form af dispensation fra aldersgrænser og prøvetid. For det første kan disse fordele nemlig ikke opveje ulemperne ved den forskelsbehandling, de udsættes for. For det andet er fordelene objektivt retfærdiggjort af, at der allerede består et fast tjenesteforhold mellem tjenestemændene og Fællesskaberne. Endelig kan fordelene under ingen omstændigheder begrunde en forskelsbehandling mellem tjenestemænd, der har været i tjeneste i under to år, og tjenestemænd, der har været i tjeneste i mere end to år på tidspunktet for offentliggørelsen i Tidende af den meddelelse om udvælgelsesprøve, der har muliggjort overgangen til en højere kategori, som f.eks. sagsøgerne.
- 49 Følgelig kan alene en indplacering af alle de personer, der har bestået en almindelig udvælgelsesprøve, hvad enten de er »interne« eller »eksterne«, på grundlag af artikel 32, idet der dog samtidig i henhold til artikel 46 tages hensyn til de vederliggende rettigheder, som tjenestemænd i denne egenskab har erhvervet før deres overgang til en ny kategori, opfylde ligebehandlingsprincippet, jf. Dømsstolens ovennævnte dom i sagen Samara mod Kommissionen, præmis 15.
- 50 Det bemærkes i øvrigt, at dette system svarer til det, der gælder for tjenestemænd i Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.
- 51 Det fremgår af det ovenfor anførte, at de anfægtede afgørelser bør annulleres, for så vidt som de indplacerer sagsøgerne på løntrin på grundlag af artikel 46 og ikke på grundlag af artikel 32 i vedtægten.

- 52 Derfor må Kommissionen tage sagsøgenes situation op til fornyet overvejelse under anvendelse af kriterierne i vedtægtens artikel 32.

Erstatningspåstanden

- 53 Sagsøgerne har krævet de beløb, der bliver tildelt dem ved berigtigelsen af deres økonomiske situation, forrentet med 10% p.a.

- 54 Kommissionen har under alle omstændigheder bestridt den rentesats, der kræves af sagsøgerne, og finder, at alene en sats på 8% p.a. vil være i overensstemmelse med retspraksis (Domstolens dom af 17.2.1987, sag 21/86, Samara mod Kommissionen, Sml. s. 795).

- 55 Retten fastslår, at der ikke på nuværende tidspunkt kan nedlægges påstand om erstatning, da Retten ikke kan træde i stedet for administrationen og anvende kriterierne i vedtægtens artikel 32 på sagsøgerne.

Sagens omkostninger

- 56 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, og sagsøgerne har påstået Kommissionen dømt til at betale sagens omkostninger, må Kommissionen dømmes til at betale samtlige sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling)

- 1) Kommissionens afgørelser af 27. februar, 22. januar og 29. januar 1992 annulleres, for så vidt som de indplacerer sagsøgerne på første løntrin i deres lønklasse i henhold til vedtægtens artikel 46.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen dømmes til at betale samtlige sagens omkostninger.

Barrington

Lenaerts

Kalogeropoulos

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. september 1993.

H. Jung

A. Kalogeropoulos

Justitssekretær

Afdelingsformand